

Хочеш – слухай, як диха ніч
І як зорі в ріці течуть,
Як століття втікають пріч,
Як світанки тумани тчуть.

Глянь: в життя вирушає день
На своїм золотім коні.
Чуєш? Голос твої пісень
Одзивається у мені!

КАМ'ЯНА БАБА

Хто ти, звідки, з яких світів?
З-під чийого кременю-різця?
Час лице твоє не щадив,
І у тебе нема лица.

У смерканні твоїх сторіч
Твоя пам'ять іще жива?
До віками побитих пліч
Дістає степова трава.

І полин одцвітає, й спориш,
І роки пролітають гінко –
Ти не падаєш, ти стоїш,
Ти не ідол – ти просто жінка.

***

Послухайте: шепочуть чебреці...
І дух землі – ні з чим не порівняти.
Трави пучечок пахне у руці,
У нім – ромашка, материнка, м'ята.

Цілюща сила рідної землі,
Краплина соку, що життя дарує,
Ми живемо – великі і малі,
По всій землі одне життя вирує.

І кожна квіточка – неначебто сестра,
Тваринка кожна – і моя родина,
Така буденна істина й проста:
Оця земля, оцей весь світ – єдине!

Ми всі рідня – по тілу і по крові,
Це створено, щоб вічно так було,
Щоб трави розстилися шовкові,
Щоб із глибин забило джерело.

І щоб дитина, що прийшла у світ,
Ледь-ледь узрівши зорі світанкові,
Зустріла сонце, весен первоцвіт,
І серденько розкрила для любові!

МОЛИТВА

Ніхто не вчив молитися мене.
До Бога – зась! Казали, що немає.
Та не родився той, кого мене
Те непросте, що серце відкриває.

Оті слова – на всі часи і дні:
Про вічність, про любов, про грішну душу.
Один Господь суддя і пан мені –
Поки живу, за всіх молитись мушу.

Свою молитву ледве шепочу:
«Дай, Боже, сили тим, що ще не впали,
У храмі Сівісті поставити свічу, –
Щоб душі заблукалі світло мали!»

